

ת"פ 20811/11/10 - מדינת ישראל, ע"י רשות המסים נגד חב' קו האופק עיצוב והבנוי בע"מ, רבחי נתשה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20811-11-10 מס הכנסה ירושלים נ' עיצוב והבנוי בע"מ ואח'

בפני	כב' השופט ירון מינטקביץ
המאשימה	מדינת ישראל ע"י רשות המסים
נגד	
הנאשמים	1. חב' קו האופק עיצוב והבנוי בע"מ 2. רבחי נתשה ע"י עו"ד אבי גורן

גזר דין

רקע

נאשמת מס' 1 (להלן **הנאשמת**) היא חברה לעבודות בנין. נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) היה מנהלה של הנאשמת בזמנים הרלוונטיים לאשום.

על פי האשום הראשון, בחודשים אוגוסט עד דצמבר בשנת 2007 הגיש הנאשם ארבעה דו"חות תקופתיים של הנאשמת, מהם השמיט הכנסות בסכום מצטבר של 976,461 ש"ח. סכום המס אותו השמיט הנאשם הוא 151,351 ש"ח.

בשל אשום זה הורשעו הנאשמים בארבע עבירות של מסירת דו"ח תקופתי הכולל ידיעה כוזבת.

על פי האשום השני, בחודשים אוגוסט עד דצמבר בשנת 2007 הגיש הנאשם דו"חות חודשיים של הנאשמת, בהם ניכה תשומות בסכום מצטבר של 2,789,503 ש"ח ללא תעוד. סכום המס המצטבר אשר נוכה ללא תעוד הוא 430,843 ש"ח.

בשל אשום זה הורשעו הנאשמים בעבירה של נכוי מס תשומות ללא מסמך כדין בנסיבות מחמירות.

על פי האשום השלישי, בשנת 2008 הוציא הנאשם 100 חשבוניות מס של הנאשמת ללקוחות שונים, בסכום כולל של 7,378,218 ש"ח, אשר סכום המס המצטבר אשר נכלל בהן הוא 1,142,300 ש"ח, אך לא דיווח על עסקאות אלו ולא הגיש בגינן דו"חות מס.

בשל אשום זה הורשעו הנאשמים בשתיים עשרה עבירות של אי הגשת דו"ח במועד.

על פי האשום הרביעי, בשנת 2007 הוציא הנאשם 17 חשבוניות מס של הנאשמת בסכום מצטבר של 4,254,421 ש"ח, מבלי שביצע או התחייב לבצע נגדן כל עסקה. סכום המס המצטבר אשר נכלל בחשבוניות אלו הוא 570,937 ש"ח.

עמוד 1

ש"ח. חשבוניות אלו לא קוזזו על ידי המוטב ועל כן לא נגרם נזק לקופת המדינה.

בשל אשום זה הורשע הנאשם ב- 17 עבירות של הוצאת חשבונית מס שלא היה זכאי להוציאה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חמרת העבירות ותחכומן, על סכום המס הגדול אותו השמיט הנאשם - מעל 1.7 מליון ש"ח - ועל העובדה שהנאשם לא הסיר המחדלים ולא שילם חובות המס שלו. לאור אלה עתרה להשית על הנאשם מאסר משמעותי בפועל וקנסות בהיקף של כ 10% מסכומי המס אותם העלים. ביחס לנאשמת בקשה להשית קנס סמלי.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות מושא האשום השלישי נעברו בשל סגירת תיקה של הנאשמת במשרדי מע"מ נצרת מסיבה לא ברורה ועל כך שהעבירות מושא האשום הרביעי לא גרמו לנזק לאוצר המדינה, שכן סכומי המס שנכללו בחשבוניות אותן הוציא הנאשם לא נוכו על ידי המוטב. באשר לאי הסרת המחדל, טען כי הנאשם מנהל מגעים עם המאשימה, אשר טרם הבשילו להסכם מחייב.

בנוסף הפנה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולחלוף הזמן מאז בצוע העבירות, וביקש להקל עם הנאשם ולהשית עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות. כן הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

מתחם העונש ההולם - כללי

הנאשמים עברו עבירות מס שונות: הגשת דו"חות כוזבים, נכוי מס ללא חשבונית, אי הגשת דו"ח והוצאת חשבוניות ללא היתר.

לעתים רבות מתיחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין במעשיהם חומרה או פסול מוסרי או ערכי - ולא היא. המנעות מתשלום מסים חותרת תחת ערכים חברתיים בסיסיים של שוויון בנשיאה בנטל וגורמים לפגיעה קשה בקופת הציבור. משכך, נקודת המוצא היא, כי יש לראות את עבריו המס ככל עבריו אחר שולח ידו ברכוש חברו - בהבדל שסיכווי תפיסתו של עבריו המסים נמוכים יותר ורווחיו לרוב גבוהים יותר מאלו של גנב "רגיל", והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתי אותו משלם עבריו רכוש אחר.

בנוסף לכך, שיקול ההרתעה הוא מרכזי בעבירות מסים. אלו עבירות אשר קל לבצען, קשה לגלותן ובצדן רווח כספי ניכר. לפיכך, יש חשיבות רבה לשיקול הרתעה, אשר יהווה משקל נגד לקלות שבביצוע העבירות ולרווח הכספי הטמון בהן.

מתחם העונש ההולם - אשומים ראשון ושני

הנאשמים נמנעו במזיד מלדווח על הכנסות בסכום כולל של כמעט מליון ש"ח, ובכך העלימו מס בסכום כולל של מעל 150,000 ש"ח. כמו כן הנאשמים ניכו שלא כדין מס תשומות בסכום כולל של מעל 430,000 ש"ח. המעשים גרעו מן הקופה הציבורית סכום ניכר, של כ- 580,000 ש"ח. עד היום הנאשמים לא שלמו את חובם ומדובר בחוב אבוד.

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות דומות יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות

והקושי לאתר מבצעהו. ר' למשל רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד.

לאור העובדה שהעבירות מושא אשומים אלו נעברו בפרק זמן אחד, ועניין דומה, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לשני האשומים, והוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה לשנתיים וחצי וקנס כספי משמעותי.

מתחם העונש ההולם - אשום שלישי

הנאשמים לא הגישו דו"חות הכוללים עסקאות בסכום מצטבר של מעל שבעה מליון ש"ח. סכום מס העסקאות שלא שולם הוא מעל מליון ש"ח.

עבירה של אי הגשת דו"ח במועד אמנם נופלת בחומרתה מעבירות המס המטריאליות, באשר אין בה יסוד של מרמה, אלא רק של המנעות מביצוע חובה. עם זאת, אין להקל בה ראש ואין לראותה בסלחנות. הבסיס לגביית מס אמת הוא הגשת דו"חות נכונים במועד והמנעות מכך חותרת תחת בסיס זה. המדובר בחובתו הראשונית של כל עוסק אשר בלעדיה אין. חובה זו נועדה להגן על קיומה של מערכת מס יעילה והוגנת, אשר תבטיח מצד אחד את תקציבה של המדינה ומצד שני תביא לגבייה צודקת ושיוונית של המס מכלל העוסקים והשכירים במשק.

פסיקה עקבית קובעת, כי יש להשית מאסר בפועל, לריצוי ממש, בגין עבירות של אי הגשת דו"חות במועד ושל אי תשלום חוב מס. ר' למשל רע"פ 3857/13, יצחקיאן נ' מדינת ישראל, רע"פ 3137/04, שלום חג'ג' נ' מדינת ישראל, עפ"ג 2072-11-10 של בית המשפט המחוזי בירושלים, ע"פ 2321-11-07 של בית המשפט המחוזי מרכז, ע"פ 16/08 של בית המשפט המחוזי בנצרת וע"פ 21330-09-09 של בית המשפט המחוזי בחיפה ועפ"ג 32649-12-13, אברהם נ' מדינת ישראל.

במקרה שלפני, הנאשמים לא הגישו 12 דו"חות ולא שלמו סכום מס כולל של מעל מליון ש"ח. לאור העובדה שהעבירות בוצעו ברצף לאורך שנה, ראיתי לקבוע מתחם עונש ההולם את כל העבירות, והוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה לשנתיים וקנס כספי משמעותי. אני ער לכך שמתחם העונש אותו קבעתי גבוה יותר מאשר עונש המקסימום לכל אחת מן העבירות, אך כאמור קבעתי מתחם עונש המתיחס לכל שתיים עשרה העבירות אותן עברו הנאשמים, ועל כן אין במתחם אותו קבעתי חריגה מהעונש המירבי אותו ניתן להשית בגין מכלול העבירות.

מתחם העונש ההולם - אשום רביעי

הנאשם הוציא 17 חשבוניות של הנאשמת, בהן נכלל סכום מס מצטבר של מעל 570,000 ש"ח, מבלי שביצע או התחייב לבצע כל עסקה. לאור העובדה שמש התשומות שנכלל בחשבוניות אלו לא נוכה, לא נגרם כל נזק לאוצר המדינה.

נסיבותיו של אשום זה לא הובררו עד תום. עובדותיו לקוניות ולא פורט מהו המניע של הנאשם להוצאת החשבוניות. עם זאת, אדם המוציא חשבונית מס מבלי לבצע כל עסקה, עלול לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס כדין, בכך שיעשה בה שימוש לנכוי מס תשומות. מטעם זה, יש להרתיע עוסקים מלהוציא חשבוניות ללא ביצוע עסקה, גם כאשר אין אינדיקציה ברורה כי הדבר נעשה על מנת לאפשר לאחר להתחמק מתשלום מס - והתקשיתי לחשוב על הגיון כלכלי אחר להוצאת חשבונית מס מבלי לבצע כל עסקה.

מתחם העונש ההולם את כל שבע עשרה העבירות הוא מאסר בפועל לתקופה שבין חודשיים לשנה וכן קנס כספי משמעותי.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1977. נשוי ואב לארבעה. לחובתו הרשעה קודמת משנת 2007 בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים.

לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו.

נתון נוסף העומד לזכות הנאשם, הוא חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. העבירות בוצעו בשנים 2007-2008. כתב האשום הוגש בסוף שנת 2010 וההליכים בתיק התארכו. גם אם חלק ניכר מהתארכות ההליכים נזקף לחובת הנאשם, אשר כפר במיוחס לו והודה רק כאשר התיק נקבע לשמיעת הוכחות, גם המאשימה לא הזדרזה להגיש כתב האשום וחלק מחלוף הזמן נבע גם מלוחות הזמנים של בית המשפט.

מנגד, הנאשמים לא הסירו מחדליהם ועודם חייבים סכום מס נכבד ביותר, מעל 1.7 מליון ש"ח. נתנה לנאשמים ארכה משמעותית להסרת מחדליהם, אשר לא היה בה להועיל. כיום ברור כי מדובר בחוב אבוד.

עוד אציין, כי אין מדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם. אמנם הרשעתו הקודמת היא בעבירה מתחום שונה, הסעת שוהים בלתי חוקיים, אך עדיין יש לה משקל לחובתו.

נתתי דעתי לטענה, כי האשום השלישי נגרם בשל סגירת תיק הנאשמת במשרדי מע"מ נצרת. לא ראיתי כי יש בכך להסביר העובדה שעד היום, למעלה מחמש שנים מאז ביצוע העבירות, סכום המס טרם שולם. לזו היה ממש בטענה כי אי הדיווח נעשה בשל תקלה של המאשימה, יש להניח כי הנאשם היה מוצא הדרך לשלם המס במרוצת השנים. במיוחד הדברים אמורים לאור האמור ביתר האשומים, מהם עולה כי הנאשם עבר עבירות חמורות נוספות על חוק מע"מ בתקופה שקדמה לבצוע העבירות שבאשום זה.

דין והכרעה

לאור מכלול הנתונים המפורטים למעלה, ובעיקר בשל חלוף הזמן והודאת הנאשם, ראיתי לגזור עליו בגין כל אחד מן האשומים עונשים הנמצאים ברובד הנמוך של מתחם העונש ההולם.

בגין האשומים הראשון והשני אגזור על הנאשם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50,000 ש"ח.

בגין האשום השלישי אגזור על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 100,000 ש"ח.

בגין האשום הרביעי אגזור על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ש"ח.

חלק ניכר מן העונשים יחפפו זה את זה ומקצתם תצטבר. העונש הכולל אותו אגזור על הנאשם הוא מאסר בפועל למשך 22 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ש"ח.

סיכום

גוזר על הנאשמת קנס בסך 1,000 ש"ח, אשר ישולם עד ליום 10.4.14.

גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. 22 חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 11.5.14. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים.
- ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. קנס בסך 120,000 ש"ח או שנת מאסר תמורתו. הקנס יחולק לעשרים תשלומים. תשלום ראשון עד ליום 1.1.2015 והיתר עד הראשון בחודשים שלאחר מכן.
- ה. התחייבות בסך 120,000 ש"ח שלא יעבור כל עבירת מסים תוך שלוש שנים מהיום. ההתחייבות תחתם עד ליום 1.4.14 שאם לא כן יאסר הנאשם למשך חודש.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, במעמד הצדדים.